

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16006/2023
12.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Срећковић, адвокат из ... против тужених Јавног стамбеног предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник и законски заступник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 6831/22 од 17.10.2022. године, у седници одржаној 12.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 6831/22 од 17.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 6831/22 од 17.10.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12717/20 од 02.07.2021. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су тужени обавезани да му солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од по 1.617,00 динара са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж 6831/22 од 17.10.2022. године, ставом првим изреке, усвајањем жалбе законског заступника тужених преиначио решење о трошковима поступка садржано у ставу 2. изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 12717/20 од 02.07.2021. године, тако да гласи да се тужилац обавезује да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Против решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији ревидента.

Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) па је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 28. Закона парничном поступку прописано је да ако је за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том Закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да ревидент ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави у смислу одредбе члана 420. Закона парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, јер је преиначена одлука о споредном, а не о главном захтеву странке.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић